

מורה ערבי בבי"ס צמרות:

ערב טוב אנשים יקרים, סוף היום הגיע בשיחות עם המון אנשים, אני מרגיש שצריך לשתף אותכם בתחושותיי לגבי המתרחש. יום שבת הוא יום מכונן בחיי, הרגע שאתה מבין שצורת החיים שלך וחיך ועצם קיומך מותקפים במתקפת הטרור. הקול הדומם של הרוב המוחלט של ערביי ישראל הוא קול של זעזוע. קולי הוא קול של זעזוע עמוק וכאב בלתי יתואר על המראות של יום שבת. המחבלים שהגיעו לא באו למען מטרה פוליטית, אסירים, או אל אקצא. הם באו לטבוח ולהרוג כל דבר שזז ללא הבדל צבע עור דת או מין.

אפשר להגיד המון על הבעיות של הערבים בארץ. וישנם בעיות רציניות והזנחה. באותה נשימה, אפשר לומר שאנחנו סיפור הצלחה של עצמנו ושל מדינת ישראל. ערבים שמטפלים ברגע זה בחיילים פצועים בבתי החולים, אחיות שתומכות מורים שמלמדים חיילים ערבים שוטרים ערבים ואין סוף תרומה לחברה. ואני ביניהם. אני לא נוטש. אני אוהב אותכם מעומק לבי, והרוס מגודל האסון. מבקש לחזק את ידיכם וידי משפחותיכם בכל מקום. מאחל לנו שנעבור את האסון הזה יחד ונמשיך לבנות את העתיד.

לא ניתן לחמאס לגדוע את החיים המשותפים. לא נוותר על שכנינו ברגעיהם הקשים. לא ננטוש.

אין לי ארץ אחרת
גם אם אדמתי בוערת
רק מילה בעברית חוזרת
אל עורקי, אל נשמתי
בגוף כואב, בלב רעב
כאן הוא ביתי.